

Social-, Børne og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København

KL's høringssvar på forslag til bekendtgørelse om børnehuse samt vejledningskapitel om børnehuse til "Vejledning om særlig støtte til børn og unge og deres familier"

Social- Børne- og Integrationsministeriet har ved mail af 30. august 2013 bedt KL om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til bekendtgørelse om børnehuse samt vejledningskapitel om børnehuse til "Vejledning om særlig støtte til børn og unge og deres familier". Høringssvaret skal være Social- Børne- og Integrationsministeriet i hænde senest den 26. september 2013.

Det har desværre ikke været muligt at få KL's høringssvar politisk behandlet inden fristen. KL fremsender derfor et foreløbigt høringssvar og vil fremsende eventuelle yderligere bemærkninger, når sagen har været politisk behandlet.

Overordnet har KL forbehold for de økonomiske konsekvenser i henhold til DUT-princippet.

Bemærkninger til udkast til bekendtgørelse

KL har følgende *specifikke* bemærkninger til forslaget:

§2, stk. 5

I teksten står, "Børnehusene skal kunne anvendes til en vurdering af barnets eller den unges behov for sundhedsfaglig indsats og eventuel viderevisitation. Det er uklart, hvad der menes med "viderevisitation". Hvem kan visitere videre og til hvad?

Den 9. september 2013

Sags ID: SAG-2012-01656
Dok.ID: 1740618

HGH@kl.dk
Direkte 3370 3249
Mobil 4025 7643

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1/6

KL mener ikke, at børnehuset kan viderevisitere til ydelser på det sociale område. Det er alene handlekommunen, der har myndighedsansvaret under hele forløbet i sager i børnehuset, og som kan visitere til ydelser efter Serviceloven.

§ 6 og § 7 – om finansiering

Med forslaget finansieres Børnehusenes drift efter objektive kriterier og ved opkrævning af betaling pr. forløb i børnehuset, henholdsvis 60 pct. og 40 pct. De overordnede rammer beskrives i bekendtgørelsen, men bør foldes yderligere ud i vejledningen. KL er enig i modellen, som vurderes at understøtte et fokus på forebyggelse.

Som de nævnte paragraffer 6 og 7 er formuleret i høringsudgaven, er der fokus på driftsudgifter. For som tilsigtet i loven at sikre, at børnehuskommunerne får dækket alle deres omkostninger til driften af børnehuset, bør det handle om driftsomkostninger frem for driftsudgifter. Dette er relevant for § 6, stk. 3-4 og 6-7.

Derudover bør der ske nogle formuleringsmæssige justeringer med henblik på, at sikre, at reglerne afspejler det tilsigtede.

I § 6, stk. 3 bruges konsekvent betegnelsen 'kommunalbestyrelsen' for 'kommunen'. Da der her ikke er tale om beslutninger, der skal træffes, men om hvilken myndighed, der skal betale, findes det mere korrekt at anvende betegnelsen "kommunen". Denne justering er som minimum nødvendig i forhold til sætningen om beregningsmodellen for den objektive finansiering, da der ikke er nogle 0-17-årige i nogle kommunalbestyrelser, og det der reelt sigtes på er antallet af 0-17-årige i kommunen. KL foreslår på baggrund af ovenstående følgende formulering af § 6, stk. 3:

"§ 6, stk. 3: 60 procent af børnehusenes driftsomkostninger finansieres via objektiv betaling fra alle kommuner i regionen. Hver kommunes andel af den objektive finansiering af den løbende drift fastsættes på baggrund kommunens andel af regionens 0-17-årige børn og unge pr. 1. januar i året før".

For at sikre symmetri i finansieringsmodellen og dermed tydeliggøre, at børnehuset heller ikke må indregnes mere end afholdte udgifter i finansieringsandelen, bør der også ske en formuleringsmæssig ændring af § 6, stk. 6. KL foreslår på den baggrund følgende formulering af § 6, stk. 6:

"§ 6, stk. 6: Finansieringen af relaterede ydelser, jf. § 3, sker ved særskilt afregning mellem driftskommunen og køber. Afregningen skal afspejle de faktiske omkostninger forbundet med ydelserne."

Endeligt er det afgørende, at børnehuskommunernes mulighed for indregning af etableringsudgifter ikke afgrænses til udgifter afholdt før lovens ikrafttrædelse. Flere børnehuskommuner når ikke at få endeligt etableret alt, herunder eksempelvis satellitter, før lovens ikrafttrædelse. Dette forhindrer imidlertid ikke Børnehusene i at kunne varetage deres opgave fuldt ud. Det vil derfor være urimeligt, hvis en presset proces bl.a. fra centralt hold, betyder, at børnehuskommunerne ikke kan få dækket alle deres etableringsudgifter forbundet med varetagelsen af en opgave til gavn for alle kommuner. På den baggrund foreslår KL følgende formulering af § 7.

”§ 7: Børnehusene kan i 2014 og 2015 indregne udgifter til etablering af børnehusene og tilhørende satellitter afholdt i 2013 og 2014 i de objektive finansieringsandele, jf. § 6, stk. 3.”

§ 10 – om dataregistrering og indberetning

Med forslaget lægges op til, at Børnehusene skal registrere centrale oplysninger om børn og unge, der gennemgår forløb i Børnehuset, og indberette disse oplysninger til Socialstyrelsen til statistisk brug. Socialstyrelsen fastsætter indberetningernes form og præcise indhold.

Det fremgår ikke af loven, at børnehus-kommunerne skal registrere *centrale* data om børnehusenes virksomhed, og at disse oplysninger skal *indberettes til Socialstyrelsen til statistik*, og at *Socialstyrelsen fastsætter indberetningernes form og præcise indhold*.

KL mener ikke, at der er behov for at indberette data centralt, idet socialstyrelsen ikke har en kontrolfunktion overfor de fem børnehuskommuner. KL er desuden uenig i, at data skal indberettes til Socialstyrelsen til statistik, og at Socialstyrelsen fastsætter indberetningernes form og præcise indhold.

KL er enig i, at det er vigtigt, at de fem børnehus-kommuner løbende drøfter børnehusets målgruppe, opgaver, forløb mv. på tværs af de fem børnehus kommuner. Men dette bør ikke være baseret på Socialstyrelsens valg af data, men på kommunernes egne udvalgte data.

Hvis lovgiver fastholder, at der skal indsamles centrale data, er det en forudsætning, at de udvalgte data tager udgangspunkt i de fem kommuners behov for data. Det gælder både til eget brug, i dialogen på tværs af de fem børnehuskommuner og til brug for i dialogen med de øvrige kommuner i hver af de fem KKR. Socialstyrelsen opfordres i så fald til at inddrage KL og kommunerne i arbejdet med at udvælge data samt drøfte indberetningsform og tidsplan for indsamling af data. Målsætningen bør være, at der alene indsamles de nødvendige og relevante data.

Bemærkninger til udkast til vejledningstekst

KL har følgende *generelle* bemærkninger til forslaget:

Ifølge servicelovens § 50 a og tilhørende bemærkninger til loven fremgår det, at målgruppen for børnehuset er et barn eller en ung, der har været udsat for overgreb eller ved mistanke herom og deres nærmeste omsorgspersoner. I vejledningen udvides målgruppen for børnehuset til også at omfatte kommunale sagsbehandlere.

KL er ikke enig i den udlægning af loven. KL mener man skal holdes fast i den oprindelige målgruppe-beskrivelse.

Flere steder i vejledningen kan man få den opfattelse, at børnehuset udreder og undersøger barnets behov for støtte efter serviceloven bredt. Det bør derfor tydeliggøres, at børnehusets udredninger, undersøgelser og akutte indsats overfor barnet, en ung eller de nærmeste omsorgspersoner alene knytter sig til en mistanke om overgreb eller et egentligt overgreb. Fx står der indledningsvis i afsnit 4. *Børnehusets opgaver: "I børnehuset foretages de nødvendige udredninger og undersøgelser af barnets eller den unges forhold med henblik på at afdække barnets eller den unges behov for særlig støtte efter serviceloven."*

Det er desuden vigtigt, at det tydeligt fremgår af vejledningen, at børnehuset yder *kortvarig* krisestøtte til hhv. et barn eller ung, og at det kun er i meget akutte og særlige tilfælde, at børnehuset yder meget kortvarig krisestøtte til de nærmeste omsorgspersoner. Herefter overgår ansvaret for en evt. indsats overfor både barnet en ung eller de nærmeste omsorgspersoner til myndighedskommunen.

KL har følgende *specifikke* bemærkninger til forslaget:

Afsnit 3 Børnehusets opgaver – kommunale myndighedssagsbehandlere

Det fremgår ikke klart af teksten, hvor vidt myndighedskommunen *skal* anvende børnehuset, hvis myndighedskommunen kontakter børnehuset vedrørende en konkret sag, og børnehuset mener, at det er en børnehussag.

Afsnit 4. Børnehusets opgaver – barnets eller den unges behov for støtte og vejledning

Det fremgår af vejledningen, "at såfremt der allerede foreligger en børnefaglig undersøgelse på barnet/den unge, udarbejder handlekommunen en revideret undersøgelse af barnets/den unges forhold. Handlekommunen skal i den forbindelse være opmærksom på at børnehuset modtager relevante sagsakter i forbindelse med undersøgelsen/udredningen i

børnehuset". Det er behov for eksempler på, hvad der menes med "relevante sagsakter".

Afsnit 8: Børnehusets opgaver: Akutfunktion

Forslag til justering af teksten i første afsnit, der giver en bedre forståelse af indholdet:

"Det er ikke nødvendigt, at børnehuset er åbent døgnet rundt, det skal blot være muligt at komme i telefonisk kontakt og få rådgivning og vejledning i forhold til den akutte koordinerende indsats af en kvalificeret medarbejder, der repræsenterer børnehuset. Rådgivningen kan også ydes af andre end børnehusets eget personale, eksempelvis driftskommunens sociale døgnvagt. Det er dog børnehusets entydige ansvar at sikre, at de relevante medarbejdere er kvalificerede til at yde denne rådgivning. Det er således børnehuset, der skal sikre og stå inde for, at der ydes en kvalificeret rådgivning, når børnehuset kontaktes uden for normal åbningstid".

I andet afsnit kan brugen af ordet "medarbejderen" og "børnehus-medarbejderen" forvirre. KL foreslår derfor, at man erstatter både "medarbejderen" og "børnehus-medarbejderen" med "akutfunktionen". Således kommer man udover diskussionen om, hvorvidt "medarbejder" henviser til en "børnehus-medarbejder".

Afsnit 9. Udveksling af oplysninger

I femte afsnit, sidste sætning står: "Derudover kan der foretages udveksling af oplysninger som led i erfaringsudveksling og etablering af fælles videns grundlag myndighederne imellem"

Det er uklart hvilke oplysninger, der må udveksles, og hvem der må udveksle oplysningerne. Fx om man må udveksle oplysninger om konkrete sager som led i erfaringsudvekslingen og etablering af et fælles videns grundlag. Hvis ja, gælder det også personer fra de tre myndigheder, som ikke har deltaget i sagen?

Afsnit 11. Finansiering

Vejledningens afsnit 11 om finansiering vurderes ikke at bidrage væsentligt til en yderligere forståelse af lovens og bekendtgørelsens afsnit om finansiering. Teksten vurderes således ikke til fulde at leve op til vejledningens formål. Det foreslås derfor, at afsnittet om finansieringen foldes yderligere ud.

Eksempelvis giver vejledningen i sig selv ikke en forståelse for selve finansieringsmodellen. Modellen er beskrevet meget overordnet og indforstået, og teksten kan give anledning til tvivl om modellens sammenhæng, hvilket vurderes problematisk.

KL bidrager gerne med forslag til en mere hensigtsmæssig formulering af vejledningsteksten om finansiering.

Afsnit 15. Særligt om handlekommunens opgaver

I andet sidste afsnit, sidste sætning står:

”I særlige tilfælde, hvor en ung eksempelvis udtrykker ønske om selv at tage til gentagne psykologsamtaler, og det vurderes hensigtsmæssigt i forhold til eksempelvis den unges modenhed, transportforholdene mv., kan en ung tage af sted alene”

KL mener ikke der bør stå i ”særlige” tilfælde. Det afgørende er, at de to beskrevne kriterier for at en ung kan besøge børnehuset alene er opfyldt, nemlig at det vurderes forsvarligt, og at den unge selv ønsker det. Med ordet ’særlige’ får man indtryk af, at det kun må ske undtagelsesvist. Hvis det viser sig, at fleste unge, fx 16-17-årige helst vil af sted alene, så bør det være muligt, også selvom det måtte omfatte halvdelen af besøgene for denne aldersgruppe – så længe sagen lever op til de nævnte to kriterier.

Med venlig hilsen

Tina Wahl